

[Gamre.]

uddannelsesinstitutioners udbygning, for det er jo en ganske paradoksal situation, vi her bliver bragt i, at vi vedtager en lov, hvori den økonomiske ramme og planerne for lovens udbygning i realiteten er ganske i strid både med udvalgets ønsker og med ministerens inderste ønsker.

Jeg vil også have lov til at understrege i denne forbindelse, at ministeren har siddet den henstilling overhørig, som den ministerielle arbejdsgruppe har givet i rapporten vedrørende udbygning af Odense universitetscenter. Her hedder det nemlig på side 39 nederst:

„Arbejdsgruppen skal anbefale, at det overvejes, at der i forbindelse med lov om udbygningen af Odense-centret medtages en samlet investeringsramme for sådanne andre uddannelser, som kan komme i betragtning inden for lovens gyldighedsperiode, uanset hvilket fagministerium den eller de pågældende uddannelser måtte sortere under.“

Klarere kan det vist næppe udtrykkes.

Det er åbenbart, at den beskæring på ca. 87 mill. kr., der finder sted, har ganske alvorlige konsekvenser. Det har været nævnt, at det var en nedskæring på parkeringsarealet. Man flyttede parkeringsarealet ud fra at være en underjordisk parkering under bygningerne til at være parkering i fri luft, og det er nok noget, man kan tage sig ret let; det er noget, der må siges at være ganske rimeligt. Men for det andet har man udsat første etape af byggeriet fra 1976 til 1978, og det vil man søge at kompensere ved barakbyggeri, men i den forbindelse er der ikke anvist nogen form for compensation for de forskellige studenterfaciliteter, som er nødvendige. Endelig har man ikke anvist kompensationslokaler overhovedet for de humanistiske fag i hele tidsrummet 1976 til 1978. Det vil altså sige, at det kun er behovene frem til 1976, der bliver dækket, og der er først mulighed for at indhente det forsømte efter 1978. Dertil kommer en nedskæring af det videnskabelige udstyr, formentlig med

36 mill. kr., noget, der formentlig især vil ramme de medicinske fag. Det er altså ganske åbenbart, at der ved denne beskæring sker det, at Odense bliver deklasseret til at blive et andenklassens universitet pladsmæssigt, indholdsmæssigt, lokalemæssigt, lærermæssigt osv.

Så kan man spørge, på hvilken baggrund socialdemokratiet agter at stemme for dette lovforslag. Vi har følt det ret nytteløst at fremsætte egentlige ændringsforslag, fordi vi er klar over, at der er et sådant økonomisk pres på ministeren, at der ikke bliver råd til mere i denne omgang, og det er ikke vores stil at fremsætte paradedorslag bare for forslagernes egen skyld. Men jeg vil gerne give udtryk for — som også udvalget har gjort det i den betænkning, som er underskrevet af alle udvalgets medlemmer — at vi er meget, meget betænkelige over det, der er sket, vi beklager det dybt, og jeg vil også sige, at det er socialdemokratiets holdning, at vi agter at ændre på dette, så snart vi overhovedet får mulighed derfor. I den forbindelse kunne jeg i og for sig nok have lyst til at spørge ministeren: hvornår agter ministeren at fremsætte lovforslag, der udfylder de planer om uddannelsescentret, som ministeren ved mange lejligheder giver udtryk for at nære? Det ville være rart at få at vide, hvornår der skal ske noget på dette område, så vi ikke bare skal blive ved de kønne ord.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at forebygge en misforståelse i retning af, at vi stemmer for dette lovforslag som led i et forlig om universitetsplaceringerne. Vi vil gerne have et forlig; men det må blive et forlig om vores politik på dette område, sådan som den er opridset af hr. K. B. Andersen ved førstebehandlingen, og ikke om noget som helst andet. Jeg siger det i anledning af den ganske omsiggribende mytedannelse især i den borgerlige provinspresse, som med større eller mindre held forsøger at fremstille det sådan, at efter at socialdemokratiets ordfører i dette spørgsmål, hr. K. B. Andersen, har forladt tinget, er vi på vej til enighed om et bredt forlig om Roskilde universitet. Der bliver